

Ötven éve Mexikóvárosban 33 magyar vehetett át olimpiai aranyérmet, nőként viszont egyedül Németh Angéla

Nem csupán Magyarországnak, hanem a női nemnek is sporttörténeti dicsőséget szerzett az 1968. évi mexikóvárosi, inkább „ősz”, mint nyári olimpiai játékokon Németh Angéla, aki 60.36 méteres dobással szerezte meg a gerelyhajításban az aranyérmet. Az október derekán elkezdődött és a hónap végén zárult ötkarikás versenyeken hat sportágban csatázva 33 magyar olimpikon – két-két atléta és birkózó, 1-1 kajakos, illetve kenus, 3 öttusázó, 5 párbajtőrívívó és 19 labdarúgó – állhatott fel a dobogó legfelső fokára, közülük egyedül a friss diplomás testnevelőtanár Németh Angéla képviselte a női nemet...

Fél évszázaddal ezelőtti jól időzített egyéni csúcsának értékét minősíti, hogy Koltai Jenő tanítványának akkori teljesítménye toronymagas győzelmet ért volna az idei magyar bajnokságon, ahol a győztes atléta legjobbja 55.42, a bronzérmesé pedig 48.22 méter volt.

Két sportág közül kellett választania

Az SzPress Hírszolgálat kérését teljesítve Ránky Mátyás, a 22 esztendősen a „sportok királynőjének” nagyságai közé került és négy esztendeje súlyos betegség következtében elhunyt atlétanő özvegye méltatta Angéla sportolói pályafutását.

„Szeretetre méltó ember, nagyszerű családanya, különleges erényeket csillogtató sportoló volt a feleségem, aki az atlétika mellett az „én sportágam”, azaz a kosárlabda szerelmese is volt – ezzel kezdve Ránky Mátyás, akit kétszer is a magyar kosárlabda válogatott szövetségi kapitányának kértek fel, és aki ma, immár 74 esztendősen is a Honvéd junior kosarainak a tanácsadója. – Csapatjátékosként az ifjúsági válogatottságig vitte, ennél eredményesebb talán csak akkor lehetett volna, ha Koltai Jenő „bácsi”, a tanára és edzője 1964-ben nem beszél rá arra, hogy érdemesebb egy sportágra összpontosítania.”

Angélának először is át kellett váltania a kezdetleges, hátra hajlásból indított technikáról a korszerűbb elfordulás stílusra, amivel kezdetben igencsak nehezen boldogult. Pedig ez volt a „nagy ugrás” előfeltétele.

„Amikor Angéla kicsit bizonytalanul megkérdezte a mesterétől, hogy vajon mégis meddig tarthat az új technika begyakorlása, az egyenes válasz az volt, hogy „úgy három-négy évig”. És bizony eddig is tartott a tökéletesítés, viszont Angéla a kitartó

munkának köszönhetően világranglista vezetőként érkezett az olimpiára, hatalmas becsvágygal és kellő magabiztossággal. Rászolgált a győzelemre.”

Eb-győzelem, aztán kényszerű búcsú

Egy esztendővel a 2200 méterrel a tengerszint felett megrendezett „magaslati” olimpia után Németh Angéla az athéni Európa-bajnokságon is aranyérmet nyert, 1972-ben, a müncheni nyári játékok előtt pedig ő mondhatta el magyar sportolók nevében az olimpiai esküt. Egyre jobban fájó dereka miatt – ez a gerelyhajítók nehezen elkerülhető, sok bajt okozó rákfeneje – második olimpiáján már nem ment úgy a dobás neki, ezért fel is hagyott az atlétikával, és attól kezdve a BEAC játékosaként csak kosárlabdának hódolt. Sportolóként és testnevelőtanárként is nagy tiszteletnek örvendett, a Ránky-házaspár örömeire pedig Emese és Réka lányuk is a TF-n szerzett diplomát.

Szalay Péter

SzPress Sporthírszolgálat

<https://www.facebook.com/sporthirszolgalat/>